

sationer, så bør vi respektere det, ellers så mener vi, at der kommer alt for meget grus i selve aftalemodelmaskinen.

Vi kan så udtrykke tilfredshed med, at man nu præciserer, at et mæglingforslag kun kan sammenkædes med andre mæglingforslag, når forhandlingsmulighederne er udtømte.

Omkring SF's forslag kan jeg kort sige, at det støtter vi ikke som konsekvens af vores støtte til regeringens forslag. Vi vil gerne undgå så vidt muligt, at der er mulighed for at sende lønmodtagerne ud i en stor konflikt til ubodelig skade for det danske samfund.

Aage Frandsen (SF):

Arbejdsministeren sagde, at vores holdning til regeringens forslag nok var, at det var et lille stykke på vejen i den rigtige retning. Jeg kan bekræfte, at det er vores opfattelse.

Når det drejer sig om arbejdsmarkedets love, er det karakteristisk både i dette lovforslag her og det forslag, vi behandlede før omkring Arbejdsretten, at det er præget af enorm megen stabilitet og træghed. De ændringer, der foretages, foretages ikke med jævne mellemrum, men de foretages med mange års mellemrum. Der gik 23 år, inden der skete en ændring i arbejdsretsloven. Her er der gået 25 år, inden der skete en ændring i forligsmandsloven, og når det drejer sig om de centrale dele, nemlig 35 pct.-reglen og sammenkædningsreglerne, ja, så har de en meget ældre historie bag sig.

Det kan være udtryk for, at det er gode ting. Det kan også være udtryk for, at det er enormt svært at ændre noget, når arbejdsmarkedets parter er enige om noget, og det kan man også sige er godt nok. Problemet er bare, at der kan være nogle inde på arbejdsmarkedet, som ikke er helt tilfredse med det, og det er de synspunkter, vi i den her forbindelse har følt at det var rimeligt at varetage.

Hr. Ole Vagn Christensen sagde, at hvis man løsnede mere op i forhold til 35 pct.-reglen og helt afskaffede den, så kunne der blive tale om de aktives tyranni. Ja, det kan man godt kalde det. Man kan også kalde det demokrati. Jeg tror nok, at netop fagbevægelsen er udtryk for det. Man kan sige, at det er de aktives beslutninger. Om man vil kalde det de aktives tyranni, synes jeg er lidt unfair, for det er jo de aktive, der må være glade ved, at de gider overhovedet at deltage i debatten og deltage i afstemningerne.

Det, som jo er vores baggrund for at foreslå både 35 pct.-reglen og sammenkædningsregler-

ne afskaffet, er ikke et særligt ønske om, at nu skal der være større mulighed for at stemme nej. Det synes vi selvfølgelig også – hvis modviljen mod et forslag er til stede, så skal der selvfølgelig være mulighed for det. Det afgørende for os er, at engagementet omkring vedtagelsen af mæglingforslaget, ansvarligheden omkring vedtagelsen af mæglingforslaget stiger i den her forbindelse. Og dér er der jo nogle partier, f.eks. Venstre, der tit taler om ansvarlighed.

Altså netop ved at bibeholde nogle procentregler og ved at bibeholde sammenkædningsregler så giver man folk mindre indflydelse og dermed også mindre ansvar for de beslutninger, de selv træffer. En række mennesker kan jo sige: Jamen det kan ikke betale sig at deltage i afstemningerne. Det lettes der på nu. Men hvis man er sammenkædet med nogle store organisationer, jamen så vil man jo sige: Det kan ikke betale sig at stemme, fordi de andre fylder så meget, vi fylder så lidt.

Det er klart, at det kan give nogle andre problemer i samfundet, men omvendt er det også sådan, at det svækker muligheden for, at folk gider deltage i den politiske debat omkring overenskomsterne, og det svækker også muligheden for, at folk bagefter føler et ansvar for de overenskomster, som de er en del af.

Vi har tidligere set omkring sammenkædningsreglerne, at grupper er kædet sammen, som arbejdsmarkedsmæssigt intet har med hinanden at gøre, intet har med hinanden at gøre. Og det er der ingenting lagt i her, som forhindrer – stadig væk at en forligsmand kan sammenkæde nogle, som intet har med hinanden at gøre. Derfor må man sige, at nogle af de tidligere resultater, vi har set, hvor man fra forligsmandens side har kædet områder sammen, som intet har med hinanden at gøre, har der med rette bagefter kunnet rejse kritik af fra dem, der blev nedstemt, som kunne sige: Jamen vi har slet ikke haft reel indflydelse på det, og vi har ikke haft en rimelig debat, fordi det, man kædede sammen, var noget, der intet har med hinanden at gøre.

Så vil jeg godt med hensyn til sammenkædningsreglerne sige, og det er sådan set en anmodning til arbejdsministeren: Vi mener principielt, at sammenkædningsreglerne ikke burde være der. De burde ikke være der. Det næste i det, mener vi, som man i hvert fald burde kunne diskutere, er, at det enkelte forbund skulle sige ja eller nej til at blive kædet sammen. I dag sker det hen over hovedet på dem, og det